

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 8Co/389/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1511224122
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 12. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Janka Gažovičová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2014:1511224122.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Janky Gažovičovej a členiek senátu JUDr. Jany Vlčkovej a JUDr. Moniky Holickej v právnej veci navrhovateľa: EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom Údernícka 5, Bratislava, IČO: 35 724 803, zastúpeného advokátskou kanceláriou TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o. so sídlom Údernícka 5, Bratislava, proti odporkyňi: E. R., H.. XX.XX.XXXX, naposledy bytom C.B. X, C., zastúpenej opatrovníčkou B. H., zamestnankyňou Okresného K. C. P., o zaplatenie 1.218,94 Eur s prísl., na odvolanie navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Bratislava V, zo dňa 4. marca 2013 č.k. 6C 110/2012-77, jednohlasne takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa **p o t v r d z u j e**.

Odporkyňi náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a**.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom zo dňa 4. marca 2013, č.k. 6C 110/2012-77, zamietol súd prvého stupňa návrh navrhovateľa; ktorým sa domáhal proti odporkyňi zaplatenia sumy 1.218,94 Eur s prísl. ako aj náhrady trov konania; a zároveň nepriznal odporkyňi náhradu trov konania, keď vykonaným dokazovaním zistil, že právny predchodca navrhovateľa - Všeobecná úverová banka, a.s. uzatvoril dňa 02.12.2004 s odporkyňou Zmluvu o poskytnutí flexipôžičky č. 136293121 (ďalej len „zmluva o úvere“); predmetom ktorej bolo poskytnutie úveru odporkyňi v sume 41.000,- Sk, ktorý úver sa odporkyňa zaviazala splácať v pravidelných mesačných splátkach vo výške 1.061,31 Sk po dobu 60 mesiacov - do 02.12.2009; ktorý záväzok si odporkyňa voči právnomu predchodcovi navrhovateľa v lehote splatnosti nesplnila, v dôsledku čoho právny predchodca navrhovateľa dňa 12.02.2007 vypovedal predmetnú zmluvu o úvere a celý dlh sa stal splatný dňa 16.03.2007, a preto právny predchodca navrhovateľa postúpil Zmluvou o postúpení pohľadávky zo dňa 30.04.2007 nesplatený zostatok pohľadávky voči odporcovi v sume 1.218,94 Eur (pozostávajúcu zo splatnej istiny v sume 1.002,46 Eur, zmluvného úroku v sume 116,01 Eur, úroku z omeškania v sume 1,02 Eur a poplatkov v sume 99,45 Eur) na navrhovateľa. Takto zistený skutkový stav posúdil podľa ust. § 100 ods. 1, § 101, § 111 Občianskeho zákonníka (ďalej len „Obč. zák.“) v spojení s § 497 Obchodného zákonníka (ďalej len „Obch. zák.“) a konštatoval, že predmetná zmluva o úvere je občianskoprávnym vzťahom, a to aj napriek tomu, že bola uzavretá podľa Obchodného zákonníka, nakoľko v danej veci ide o spotrebiteľskú zmluvu, keďže odporkyňa vystupovala vo vzťahu k právnomu predchodcovi navrhovateľa ako fyzická osoba - spotrebiteľ. Prihliadnuc na námietku premlčania vznesenú opatrovníčkou odporkyne dospel k záveru; keď splatnosť úveru nastala dňa 16.03.2007; že právo sa mohlo prvý raz uplatniť dňa 17.03.2007, t.j. premlčacia lehota začala plynúť týmto dňom a uplynula dňa 17.03.2010, a preto návrh navrhovateľa - uplatnený na súde dňa 11.11.2011 bol podaný po uplynutí premlčacej lehoty. O trovách konania rozhodol v súlade s § 142 ods. 1 O.s.p. a v konaní úspešnej odporkyňi ich náhradu nepriznal, keďže jej žiadne trovy konania nevznikli.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie navrhovateľ domáhajúc sa jeho zrušenia a vrátenia veci súdu prvého stupňa na ďalšie konanie dôvodiac, že súd prvého stupňa nedostatočne zistil skutkový stav a jeho rozhodnutie vychádza i z nesprávneho právneho posúdenia veci. Poukázal na to, že on ani jeho právny predchodca neukončili predmetný zmluvný vzťah s odporkyňou, t.j. nedošlo k odstúpeniu od zmluvy, prípadne k jej vypovedaniu, keďže nebola vyhlásená mimoriadna splatnosť úveru, resp. nedisponuje listinnými dôkazmi preukazujúcimi uvedenú skutočnosť - ukončenie zmluvy, a preto súd prvého stupňa nemohol dospieť ku skutkovému záveru, že predmetná zmluva o úvere bola jeho právnym predchodcom vypovedaná ku dňu 12.12.2007 a celá pohľadávka sa stala splatnou dňa 16.03.2007. Vzhľadom na uvedené mal za to, že jeho nárok bolo potrebné posúdiť podľa ust. § 103 Obč. zák. a priznať mu sumu pozostávajúcu z nepremičaných mesačných splátok spolu s príslušným úrokom z omeškania (t.j. v zákonom stanovenej výške zo sumy každej splátky, a to odo dňa nasledujúceho po splatnosti každej splátky až do zaplatenia). Záverom si uplatnil trovy odvolacieho konania.

Odporkyňa, resp. jej opatrovníčka sa k odvolaniu navrhovateľa nevyjadrili.

Odvolací súd prejednal vec v medziach a z dôvodov podaného odvolania, vrátane konania, ktoré mu predchádzalo (§ 212 ods. 1 O.s.p.), bez nariadenia pojednávania (§ 214 ods. 2 O.s.p. v spojení s § 156 ods. 3 O.s.p.) a dospel k záveru, že odvolanie navrhovateľa nie je dôvodné.

Podľa § 219 ods. 1 O.s.p., odvolací súd rozhodnutie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

Podľa § 219 ods. 2 O.s.p., ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

V prejednávanej veci súd prvého stupňa riadne zistil skutkový stav veci, keď vykonal dostatočné dokazovanie v rozsahu potrebnom na zistenie rozhodujúcich skutočností dôležitých pre posúdenie dôvodnosti návrhu navrhovateľa (§ 120 ods. 1,4 O.s.p.) a následným zhodnotením výsledkov vykonaného dokazovania v súlade s § 132 O.s.p. dospel k správnym skutkovým záverom a na ich základe následne vyvodil aj správne právne závery o nedôvodnosti návrhu navrhovateľa z dôvodu premlčania jeho nároku, keď na vec aplikoval i zodpovedajúce ustanovenia § ust. § 100 ods. 1, § 101, § 111 Obč. zák. v spojení s § 497 Obch. zák., ktoré aj správne vyložil v súlade s ustálenou súdnou a výkladovou praxou a svoje dôvody vedúce k zamietnutiu návrhu navrhovateľa aj dostatočne v súlade s § 157 ods. 2 O.s.p. odôvodnil, pričom sa dôsledne vypořiadal so všetkými rozhodujúcimi skutočnosťami podstatnými pre právne posúdenie veci, poukázal na všetky podstatné skutočnosti vyplývajúce z vykonaného dokazovania objasňujúce skutkový a právny základ rozhodnutia, a preto jeho rozhodnutie možno považovať v tomto ohľade za presvedčivé.

Navrhovateľ vo svojom odvolaní v jeho podstatnej časti už len zopakoval a a podrobnejšie rozviedol svoje námietky a argumenty prednesené pred súdom prvého stupňa, ktorý sa s nimi v odôvodnení svojho rozsudku dôsledne vypořiadal a v dostatočne primeranom rozsahu poukázal na všetky podstatné skutočnosti vyplývajúce z vykonaného dokazovania objasňujúce skutkový a právny základ rozhodnutia. Odvolací súd považuje skutkové a právne závery súdu prvého stupňa za správne, v celom rozsahu sa stotožňuje s dôvodmi uvedenými v odôvodnení napadnutého rozsudku, ktoré viedli súd prvého stupňa k týmto záverom, tieto si osvojuje v celom rozsahu a v podrobnostiach na ne odkazuje. Obsah odvolania navrhovateľa nie je spôsobilý spochybniť správnosť záverov napadnutého rozsudku súdu prvého stupňa, na ktorých založil svoje rozhodnutie, z hľadiska ním uplatnených odvolacích dôvodov, keď ani v odvolacom konaní neboli zistené také rozhodujúce skutočnosti alebo dôkazy, ktoré by mali za následok zmenu skutkového stavu oproti tomu, ako bol ustálený súdom prvého stupňa, z ktorého potom vychádzalo aj jeho právne posúdenie veci.

V odvolacom konaní nevyšlo tiež najavo, že by konanie, ktoré predchádzalo vydaniu napadnutého rozhodnutia, trpelo takou vadou, ktorá by mala za následok vecnú nesprávnosť rozhodnutia (§ 212 ods. 3 O.s.p.).

Odvola cí súd na zdôraznenie správnosti napadnutého rozsudku poukazuje na dôvody, resp. na niektoré významné aspekty danej veci z hľadiska odvolacích námietok navrhovateľa.

Právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávne právne posúdenie je chybnou aplikáciou práva na zistený skutkový stav; dochádza k nej vtedy, ak súd nepoužil správny právny predpis, alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho však interpretoval, alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery.

Neúplnosť zistenia skutkového stavu je v sporovom konaní odvolacím dôvodom podľa ust. § 205 ods. 2 písm. c/ O.s.p., a to za predpokladu, že príčinou neúplných skutkových zistení bola okolnosť, že súd prvého stupňa nevykonal účastníkom navrhnutý dôkaz spôsobilý preukázať spornú právne významnú skutočnosť; avšak iba samotná skutočnosť, že nevykonal dôkazy účastníkmi navrhnuté, nemôže byť v sporovom konaní spôsobilým odvolacím dôvodom. Z povahy veci vyplýva, že účastník, ktorý v odvolaní uplatní tento odvolací dôvod, musí súčasne označiť dôkaz, ktorý hoci bol navrhovaný, nebol vykonaný a uviesť právne významné skutočnosti, ktoré hoci boli tvrdené, súd prvého stupňa ich nezistoval najmä preto, že ich nepovažoval za právne významné a ďalej, že vždy musí ísť len o skutočnosti a dôkazy uplatnené už v konaní pred súdom prvého stupňa. V rámci rozhodovania o návrhoch účastníkov konania na vykonanie dokazovania súd nevykoná ako nadbytočné tie dôkazy, ktoré neslúžia na odstránenie medzi účastníkmi sporných skutočností, ani dôkazy, ktoré nie sú potrebné na zistenie právne významných rozhodujúcich skutočností, resp. sú nespôsobilé na ich preukázanie alebo ktorými by sa síce preukázala právne významná skutočnosť v konaní však už skôr preukázaná inými dôkazmi ktoré neboli spochybnené; súd nevykoná ani tie dôkazy, ktoré nemôže vykonať, pretože neboli riadne označené (nedostatočne označený svedok) alebo sa vykonať nedajú (svedok na neznámom mieste).

Pokiaľ navrhovateľ namietal, že súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, v zmysle ustálenej súdnej praxe pri tomto odvolacom dôvode podľa § 205 ods. 2 písm. d/ O.s.p. musí ísť o skutkové zistenie, ktoré bolo podkladom pre rozhodnutie súdu, a teda týka sa tých podstatných skutočností, ktoré boli významné z hľadiska hmotnoprávneho posúdenia veci a na základe ktorých súd prvého stupňa posúdil vec po právnej stránke. Skutkové zistenie je nesprávne v tom, že nemá oporu vo vykonanom dokazovaní. Skutkové zistenie nezodpovedá vykonaným dôkazom, ak výsledok hodnotenia dôkazov nezodpovedá postupu vyplývajúceho z ust. § 132 O.s.p., a to vzhľadom na to, že súd prvého stupňa vzal do úvahy skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov alebo z prednesov účastníkov či z obsahu spisu nevyplývali a ani inak nevyšli v priebehu konania najavo, alebo neprihliadol na rozhodujúce skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané, alebo vyšli inak počas konania najavo. Nesprávne sú i také skutkové zistenia, ktoré súd založil na chybnom hodnotení dôkazov, a teda keď v hodnotení dôkazov alebo skutočností, ktoré vyšli najavo v konaní či vyplývali z prednesov účastníkov, z hľadiska ich závažnosti, zákonnosti, pravdivosti, vierohodnosti sa vyskytuje logický rozpor.

V preskúmvanej veci je predmetom konania navrhovateľom uplatňovaný nárok proti odporkyni na zaplatenie sumy 1.218,94 Eur s prísl. ako aj náhrady trov konania, a to titulom nespĺnenia záväzku odporkyňou vyplývajúceho jej zo Zmluvy o úvere zo dňa 02.12.2004, keď táto neuhradila navrhovateľovi dlžnú čiastku svojho nesplateného záväzku (úveru) riadne a včas.

V danej veci vychádzajúc zo skutkových a právnych záverov súdu prvého stupňa je nesporné, že právny predchodca navrhovateľa - Všeobecná úverová banka, a.s. uzatvoril dňa 02.12.2004 s odporkyňou Zmluvu o úvere; predmetom ktorej bolo poskytnutie úveru odporkyni v sume 41.000,- Sk, ktorý úver sa odporkyňa zaviazala splácať v pravidelných mesačných splátkach vo výške 1.061,31 Sk po dobu 60 mesiacov do 02.12.2009; ktorý záväzok si odporkyňa voči právnomu predchodcovi navrhovateľa v lehote splatnosti nespĺnila. Spornou ostala skutočnosť, či právny predchodca navrhovateľa dňa 12.02.2007

vypovedal predmetnú zmluvu o úvere, a teda či splatnosť celého dlhu - pohľadávky nastala dňa 16.03.2007 a vzhľadom na túto skutočnosť došlo k premlčaniu uplatňovaného nároku navrhovateľa.

Podľa § 52 ods. 1 Obč. zák., spotrebiteľskými zmluvami sú kúpna zmluva, zmluva o dielo alebo iné odplatné zmluvy upravené v ôsmej časti tohto zákona a zmluva podľa § 55, ak zmluvnými stranami sú na jednej strane dodávateľ a na druhej strane spotrebiteľ, ktorý nemohol individuálne ovplyvniť obsah dodávateľom vopred pripraveného návrhu na uzavretie zmluvy.

Podľa § 52 ods. 2 Obč. zák., dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 52 ods. 3 Obč. zák., spotrebiteľom je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

Spotrebiteľskou zmluvou je zmluva, ktorá sa uzatvára za rovnakých zmluvných podmienok s väčším počtom spotrebiteľov, pričom tieto podmienky sú vopred pripravené dodávateľom a spotrebiteľ nemôže ovplyvniť ich obsah. To znamená, že k zmluvným (obchodným) podmienkam môže spotrebiteľ buď pristúpiť, resp. nepristúpiť, nemá však možnosť takéto podmienky zásadným spôsobom modifikovať. Spotrebiteľskou zmluvou je teda akákoľvek súkromnoprávna zmluva s uvedenými znakmi, a to bez ohľadu na to, či je upravená v Občianskom zákonníku, Obchodnom zákonníku alebo v inom osobitnom zákone.

Podľa § 2 písm. a/ zák. č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch (platným a účinným v čase uzavretia predmetnej zmluvy o úvere), je spotrebiteľským úverom dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby, pôžičky, úveru alebo v inej právnej forme

Podľa § 2 písm. b/ zák. č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, zmluvou o spotrebiteľskom úvere je zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a uhradiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom

Podľa § 3 ods. 1 zák. č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, veriteľom je fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojho podnikania; v závislosti od formy poskytovaného spotrebiteľského úveru môže byť veriteľom aj predávajúci.

Podľa § 3 ods. 2 zák. č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, spotrebiteľom je fyzická osoba, ktorej bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania.

Vzhľadom na uvedené dospel odvolací súd; zhodne so súdom prvého stupňa; k záveru, že odporkyňa vystupovala vo vzťahu k právnemu predchodcovi navrhovateľa ako fyzická osoba - spotrebiteľ, tzn. ako osoba, ktorá nekonala v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti, t.j. úver jej bol poskytnutý na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania.

Odporkyňa bola teda nepodnikajúcou fyzickou osobou, ktorá uzatvorila adhéziu (štandardnú, typovú) zmluvu s vopred vypracovaným predmetom plnenia. Odvolací súd v tejto súvislosti poznamenáva, že je nesporné, že predmetná Zmluva o úvere má podobu štandardnej formulárovej zmluvy, ktorá je typická tým, že sa uzatvára vo viacerých prípadoch a že spotrebiteľ spravidla jej obsah nemení vzhľadom na formulárovú predtlač, pričom všeobecné obchodné podmienky sú priamo prílohou takto uzatváranej zmluvy, a teda odporkyňa ako spotrebiteľ bola slabšou stranou zmluvného vzťahu. Na základe vyššie uvedeného je zrejmé, že predmetná zmluva je svojou povahou zmluvou spotrebiteľskou.

Aplikáciou zásady *lex specialis derogat lex generalis*, t.j. pokiaľ špeciálny predpis obsahuje odlišnú právnu úpravu, má prednosť pred všeobecným zákonom, je špeciálnou právnou úpravou v prejednávanej veci zák. č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch ako i ustanovenie § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka upravujúce problematiku spotrebiteľského práva, ktorá má prednosť pred všeobecnou právnou úpravou, ktorou je v tomto prípade Obchodný zákonník, a preto je potrebné; tak ako to i správne konštatoval súd prvého stupňa; posudzovať predmetný právny vzťah medzi účastníkmi podľa citovaných ustanovení Občianskeho zákonníka (ako aj príslušných ustanovení zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch), a teda aj otázka premlčania nároku navrhovateľa sa posudzuje podľa ustanovenia § 101 Občianskeho zákonníka, vo všeobecnej trojročnej premlčacej lehote .

Podľa § 101 Občianskeho zákonníka, pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

Premlčaním sa rozumie kvalifikované uplynutie času, v dôsledku ktorého nárok možno odvrátiť námietkou premlčania. Premlčanie je uplynutie času, ustanovené v zákone na vykonanie práva, ktorý čas uplynul bez toho, aby právo bolo vykonané, v dôsledku čoho odporca môže čeliť súdnemu uplatneniu práva námietkou premlčania. Použitie tejto námietky má za následok zánik súdnej vymáhateľnosti nároku, v dôsledku čoho premlčané právo nemožno oprávnenému súdne priznať. Zmyslom tohto inštitútu je zvýšenie istoty v právnych vzťahoch a to prípadne aj za cenu straty vynútiteľnosti práva. Občiansky zákonník stojí na princípe premlčania so všeobecnou trojročnou premlčacou dobou, ktorá plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

Všeobecná trojročná premlčacia doba upravená v § 101 Obč. zák. začína plynúť odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz. V prípade, ak splnenie dlhu je viazané na presne stanovenú dobu, uplynutím ktorej sa dlh stane splatným, tak so splatnosťou dlhu je spojený začiatok plynutia premlčacej doby. Súdna prax zaujala právny názor, že ak čas splnenia dlhu nebol účastníkmi dohodnutý, ani inak stanovený právnym predpisom alebo určený v rozhodnutí, je dlžník podľa ust. § 563 Obč. zák. povinný splniť dlh prvý deň po tom, čo ho na plnenie veriteľ požiadala; veriteľ mohol svoje právo vykonať vtedy, keď mohol požiadať o plnenie, teda hneď ako dlh vznikol, takže začiatok plynutia premlčacej doby tu nastáva deň nasledujúci po vzniku právneho vzťahu zo zmluvy, pri ktorej nebola dohodnutá splatnosť.

Odvolačný súd zároveň poznamenáva, že z obsahu spisu nemal preukázané naplnenie odvolacieho dôvodu podľa § 205 ods. 2 písm. c/ alebo d/ O.s.p., nakoľko prvostupňový súd svoje skutkové zistenia založil na relevantných dôkazoch - Zmluve o úvere zo dňa 02.12.2004 (č.l. 5-6), Zmluve o postúpení pohľadávok zo dňa 30.04.2007 (č.l. 12-21), Výpise z účtovných kníh právneho predchodcu navrhovateľa (č.l. 9-11), Pokuse o zmier zo dňa 03.10.2011 (č.l. 22), na základe ktorých dospel ku správnym skutkovým záverom, keď predovšetkým z listinného dôkazu predloženého navrhovateľom - Výpisu z účtovných kníh právneho predchodcu navrhovateľa (č.l. 10) nepochybne vyplýva (okrem dlžnej sumy a jednotlivých položiek, z ktorých táto suma pozostáva) aj dátum výpovede zmluvy - 12.02.2007 a dátum splatnosti - 16.03.2007, nie je preto pravdivé tvrdenie navrhovateľa uvedené v jeho odvolaní, že on ani jeho právny predchodca neukončili predmetný zmluvný vzťah s odporkyňou, t.j. nedošlo k odstúpeniu od zmluvy, prípadne k jej vypovedaniu, keďže nebola vyhlásená mimoriadna splatnosť úveru, keď navyše z listinného dôkazu - Pokus o zmier (č.l. 22) okrem iného vyplýva, že odporkyňa bola vyzvaná na úhradu nesplatennej časti úveru, ktorého mimoriadna splatnosť bola právnym predchodcom navrhovateľa vyhlásená dňa 16.03.2007, ktorá skutočnosť jej bola i oznámená.

Vzhľadom na uvedené, správne súd prvého stupňa; prihliadnuc na opatrovníckou odporkyne uplatnenú námietku premlčania; posúdil dôvodnosť tejto námietky premlčania; keď právny vzťah medzi právnym predchodcom navrhovateľa a odporkyňou zo Zmluvy o úvere (ktorá je zmluvou spotrebiteľskou) vznikol dňa 02.12.2004 a splatnosť celého úveru (dlhu) nastala dňa 16.03.2007, a teda k vzniku omeškania odporkyne so splatením celého úveru došlo dňa 17.03.2007, pričom týmto dňom sa navrhovateľ mohol domáhať zaplatenia uplatňovanej sumy podaním návrhu na súd, a to v rámci trojročnej premlčacej lehoty, ktorá lehota uplynula dňa 17.03.2010, a teda návrh navrhovateľa - uplatnený

na súde dňa 11.11.2011 bol podaný po uplynutí trojročnej premlčacej lehoty; z dôvodu ktorého správne návrh navrhovateľa ako nedôvodný zamietol.

Navrhovateľ vo svojom odvolaní žiadnym spôsobom neuviedol a nepreukázal žiadne skutočnosti, ktoré by odôvodňovali odlišné právne posúdenie otázky dôvodnosti ním uplatňovaného nároku, resp. otázky premlčania jeho nároku a závery súdu prvého stupňa sú v tomto smere dostatočne podložené výsledkami vykonaného dokazovania.

Vzhľadom na vyčerpávajúce odôvodnenie súdu prvého stupňa by odvolací súd ďalším posudzovaním odvolacích námietok navrhovateľa už len opakovane potvrdil správnosť právnych záverov súdu prvého stupňa, ktorý z ich hľadiska vo veci rozhodol spravodlivo a v súlade so zákonnou úpravou.

Po právnom zhodnotení tých rozhodujúcich skutkových zistení, ktoré boli preukázané výsledkami dokazovania vykonaným pred súdom prvého stupňa, dospel odvolací súd k záveru, že odporkyňa nedôvodne vytýka súdu prvého stupňa, že neúplne zistil skutkový stav veci, resp. že na základe vykonaných dôkazov dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam, a preto rozsudok súdu prvého stupňa; stotožňujúc sa s vykonaným dokazovaním, so zisteným skutkovým stavom a právnym posúdením veci súdom prvého stupňa, ako aj s odôvodnením rozsudku súdu prvého stupňa majúcim všetky zákonom stanovené náležitosti podľa § 157 ods. 2 O.s.p.; ako vecne správny potvrdil (§ 219 ods. 1, 2 O.s.p.).

Súdom prvého stupňa bolo správne rozhodnuté aj o náhrade trov konania v súlade s ust. § 142 ods. 1 O.s.p.

O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd v zmysle § 224 ods. 1 a § 142 ods. 1 O.s.p., a v odvolacom konaní plne úspešnej odporkyni ich náhradu nepriznal, keďže nepodala návrh na rozhodnutie o povinnosti nahradiť jej trovy odvolacieho konania podľa ust. § 151 ods. 1 vety prvej O.s.p. a ani jej v odvolacom konaní žiadne trovy konania nevznikli.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.